

Era un jorn de maig florit...

(Continuació)

ex-vallet, l'anava seguint d'un tros lluny, freturós de veure com contaria els bitllets, després de passar la cometa l'Andreu va arribar a l'ermita; les portes estaven obertes, allí al fons es veia la Verge, tota auriolada de roses i lliris. L'orfanet no es va poder aguantar més, va caure de genolls, una alenada de dolça flaire va arribar fins l'amo Sebastià, que estava amagat al portal de l'ermita: —Mare meva! Verge del Cimalt, no em deixeu, vos ho demano. Vós, que sou tan bona i que sabeu que sóc innocent... no em desempareu en aquesta nova ruta que vaig a emprendre, sigueu l'estel que aclareix el meu camí, doneu-me llum oh! dolça mare... si algun cop faig via per viarans ple de tenebres, no em deixeu, que encara que jo marxi d'aquesta vall, encara que, per una dissort, no pugui estar tan aprop com jo voldria de l'ermita, no vos oblidaré ni deixaré cap dia de pensar en dir-vos una oració... i per últim vos demano que feu veure a l'amo Sebastià, i a l'avi Pau, que no sóc jo el que els ha pres els diners, que ja ho sabeu que no he sigut mai lladre... feu que trobi prompte una masia que em lloquin, i que ja mai arribi fins allí la mala alenada, que em fa deixar aquesta vall tan plena de bells records... —L'Andreu, encara en veu baixa, va seguir una fervorosa oració. Allà, al lluny d'una carena, s'oïa el belar melangiós d'una ovel·la. tal vegada enyorant el seu fill tancat a la cleda... Els garfarrons entre els xiprés del peu de l'ermita teixien alegres cantarelles... Dels ulls d'en Sebastià va caure una llàgrima que va anar regalimant galtes avall...

Quan l'Andreu va eixir de l'ermita es va trobar que en Sebastià l'escometia amb aquestes paraules:—Andreu, perdona'ns si t'hem fet sofrir tant; vulgues tornar entre nosaltres, no t'apeni, que ningú no et mirarà amb mals ulls... Després del que he sentit no tinc de dubtar més; és cert que no podem comprar l'egua, però alabat siga Deu, val més això que no pas que haguéssim pres mal. No ploris Andreu, que jo ja ho sé que ets innocent; no t'apeni el que ha passat, no vulgas pensar-hi; deixem-ho tot a les mans de la Verge, tinguem fe amb ella, i com tu li deies suara no ens deixarà; tu ja saps que a casa sempre l'hem venerat amb tot el fervor; dintre de la cartera hi tenia una seva imatge, es un recordatori d'ara deu fer uns trenta anys en una visita que li va fer el senyor bisbe...

Amo i vailet devallaren altra vegada fins la font de l'Eura; d'allí van emprendre el camí vers el mas del Lledoner, en Sebastià els va contar tot el que havia presenciat a l'ermita... l'avi Pau, tot emocionat, se li va apropar, i agafant-lo per l'espatlla, li va dir:—Ja m'ho deia el cor que tu no eres capaç d'una acció tan dolenta... i les llàgrimes de l'un es confonien amb les de l'altre. El toc de l'àngelus ferí l'espai... l'avi Pau es va treure la gorra, i murmurà una oració que els presents van acompanyar... El matí de maig florit acabava de morir...

Al matí següent, en aixecar-se el dia, el sol va començar a posar una mica de ruixim d'or a totes les coses, les gotes de rosada apar que fossin perles... les poncelles s'obrien... allí al lluny s'oïa una poput amb el seu can mondon... uns rossinyols alevaven la vall, i per entre un camí-

NOTICIA RI

CRÒNICA

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTÍCIES I ANUNCIS

Redacció, Administració i Impremta

GRAFICS JOSEPH :: TELÈFON 101

Preus de subscripció:

Granollers, al mes. 2'00 ptes.
 Fòra de Granollers, trimestre. 7'50 "

L'ALCALDIA DE GRANOLLERS

Provablement avui, el Governador, farà públic el nom de l'Alcalde de nostra ciutat. Quasi podem assegurar que el designat per a ocupar l'Alcaldia, és el nostre particular amic i fervent defensor del pairalisme nostrat, el Sr. Albert Rosàs.

CONFITERIA CUNILLERA

CHAMPSORS

EL MILLOR ELOGI ES PROBAR-LO

Dilluns, prop passat, visitaren al Sr. Governador, una comissió del Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca, la qual fou rebuda per la primera autoritat de la província, tractant d'assumptes d'interès per la bona marxa del Sindicat.

Sabem que a la tanda d'Exercicis del Vallès, que es celebra en l'actualitat, al Balneari Rius de Caldes de Montbui, són en nombre de quinze, els granollerins que n'hi practiquen.

AUTOS-TAXI

El millor servei des de 40 céntims el quilòmetre

La casa més antiga i acreditada.

Marian Puig

Plaça Angel Guimerà, 8 :: Telèfon 26

net ple de ginebrons i gatoses avençava l'Ivó, el vell ermità de la Verge del Cimalt, semblava com si anes capficat; a l'ésser a la font de l'Eura va tombar vers el camí de les figueres, vers al mas del Lledoner, unes oques van moure xibarrí; a l'entrar l'ermità dintre el barri en Sebastià, tot capficat, preparava els pots de la llet que tenia d'enviar a ciutat:—Ola, Ivó, d'on sortiu?

—Oh, ja veuràs, venia al teuencontre.

—Doncs què hi ha de nou? Que ja passeu a cercar almoïna per la llàntia de l'ermita?

—No és pas això, no; ja t'ho diré, vinc perquè ahir al vespre, després que la gent va haver marxat del mes de Maria, a l'anar a tancar l'ermita

S'està preparant amb gran entusiasme, el final de la tanda d'Exercicis de Caldes de Montbui, quins actes tindran lloc el proper diumenge, a nostra ciutat.

Les dones granollerines poden signar els plects demanant l'ampliació de família, als següents establiments:

Rellojeria Clot, Carrer Anselm Clavé.
 Farmàcia Gasset, « « «
 Casa Montaña P. de la Constitució.
 Merceria Barbany, « «
 Casa Iglesias, P. Maluquer Salvador.
 Llibreria Carbó, Carrer St. Roc 15

PINTURA RESTORIN TITAN

La millor pintura domèstica. De venda en les principals Droguerías

Demà publicarem la ressenya del concert que amb molt d'èxit donà anit passada l'Orquestra de l'Associació de Música, al teatre de «La Unió Liberal».

Aquest número ha passat per la censura governativa

Llegim: que els obrers forners de nostra ciutat, afiliats al Sindicat Lliure, el dia 17, es declararan en vaga, per que els amos no compleixen amb els acords que es disposen en les Bases aprovades pel Comitè Paritari, respectiu.

Ha estat ofert un càrrec a la sub-Comissió del Comitè organitzador de la cursa de motocicletes que es celebrarà el dia 4 de maig al circuit del Vallès, al nostre company en Miquel Joseph i Mayol.

em vaig trobar aquesta cartera amb aquests papers sobre l'altar; un paperot d'aquests díu: «Ivó, feu el favor d'entregar aquesta cartera a Sebastià, el masover del mas del Lledoner», i mira, aquí te la porto.—En Sebastià tenia la cartera a les mans i no gosava a obrir-la... Era possible que fos la d'ell? Amb el cor bategant la va obrir, i va veure que hi havia un feix de bitllets... els ulls li espurnejaven... els va contar... i, no n'hi mancava ni un. L'ermità, en veure que havia dut tanta alegria al masover, també estava tot emocionat... —Però com pot ésser això?... Pare... Pepa... An-

† Ventura MASSIP

(Continuarà)